

vet at de samlede udgifter til voksen- og efteruddannelse ikke falder. I den forbindelse finder flertallet det relevant at pointere, at lovforslaget åbner mulighed for, at nye udgiftsområder vil blive lagt ind under AUF.

Givet at statens bidrag til voksen- og efteruddannelse i AUF-regi uundgåeligt vil falde, finder flertallet, at der reelt ikke er tale om en valgmulighed for AUF-bestyrelsen med hensyn til at foreslå opkrævning af AUF-bidrag. Lovkomplekset placerer AUF-bestyrelsen – i praksis repræsentanterne for arbejdsgiversiden – i en situation, hvor de enten kan vælge at anbefale en øget beskatning af virksomhederne eller en reduktion i voksen- og efteruddannelsesaktiviteten. Flertallet finder, at dette er en urimelig situation at bringe AUF-bestyrelsen i, hvilket ikke kan forventes at bidrage til at bevare et godt klima mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter. Mekanismerne i lovforslaget vil således i praksis fra begyndelsen være bestemmende for udfaldet. Flertallet mener, at der i stedet for den foreslåede metode til finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen burde vælges en model baseret på statstilskud kombineret med direkte brugerfinansiering. Derved sikres billig adgang til generelt kvalitetsbringende kurser, mens der for andre kursers vedkommende vil være en direkte sammenhæng mellem finansiering og forbrug, hvorved en skævvridning i forhold til det foreslåede vil kunne mindskes. Denne model bakkes op i størsteparten af de modtagne høringsbidrag.

Muligheden for sammenlægning af uddannelsesinstitutioner

Lovkomplekset indeholder et forslag om, at der åbnes mulighed for, at AMU-centre kan sammenlægges, såfremt det ikke er hensigtsmæssigt at drive flere selvstændige enheder. Lovkomplekset indeholder endvidere muligheder for, at AMU-centre kan slås sammen med erhvervsskoler.

Flertallet finder, at det er positivt, at disse muligheder tilvejebringes. Imidlertid vurderes det som et problem, at en sammenlægning af AMU-centre med erhvervsskoler kun kan finde sted, såfremt den nye institution videreføres som et AMU-center. Dette vil ikke altid være det mest ønskelige. Derudover vil en sammenlægning ikke ifølge lovkomplekset løse problemerne med overlappende uddannelsesstilbud.

Afsluttende bemærkninger

Flertallets vurdering er, at forslagene ikke samlet set afhjælper de grundlæggende problemer inden for voksen- og efteruddannelsesområdet. Lovkomplekset forsøger således at omfordele voksen- og efteruddannelsesindsatsen i stedet for at forbedre den. En voksen- og efteruddannelsesreform burde tage udgangspunkt i bedst mulig ressourceudnyttelse på grundlag af en finansieringsmodel med større sammenhæng mellem efterspørgsel og finansiering. Samtidig burde reformen sikre de bedste muligheder for voksen- og efteruddannelse, uanset nuværende uddannelse og fagligt og erhvervsmæssigt niveau. Endelig burde voksen- og efteruddannelsesreformen fokusere på mulighederne for bedre koordination mellem forskellige uddannelsesinstitutionstyper, eksempelvis ved hjælp af øget fokus på institutionssammenlægninger, hvor det måtte være hensigtsmæssigt.

Ændringsforslag

Af *undervisningsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og EL):

Til § 2

1) I *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »§ 8, stk. 1«: »og 4«.

2) I *stk. 6* indsættes efter »jobrotation« ordene: »samt betingelsen om, at det skal dreje sig om beskæftigelseuden offentligtilskud, istk. 1, nr. 2«.

Til § 8

3) I *stk. 1* indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) Supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav på uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og som er udbudt efter § 2, stk. 2, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.«

4) Efter *stk. 3* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med pågældende minister nærmere regler om, i hvilket omfang der kan opnås SVU til videregående uddannelser inden for andre ministerområder.«